11/03/2020

Του Αγίου Σωφρονίου στο ομώνυμο εκκλησάκι στη Λέρο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λέρου, Καλύμνου και Αστυπαλαίας

Στις 11 Μαρτίου, η Αγία μας Εκκλησία εορτάζει την μνήμη του Αγίου Σωφρονίου.

Στο ομώνυμο εκκλησάκι του Αγίου Σωφρονίου στη Λέρο, στο προαύλιο του «Πατριαρχείου» στα Άλιντα, το εσπέρας της Τρίτης 10 Μαρτίου 2020, ετελέσθη πανηγυρικός Αρχιερατικός Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας, χοροστατούντος του Θεοφ. Επισκόπου Στρατονικείας κ. Στεφάνου, συμπαραστατουμένου υπό των ιερέων π. Μαξίμου και π. Νικολάου, παρουσία του Δημάρχου Λέρου κ.Μιχ.Κόλια και αρκετών πιστών.

Ο ΒΙΟΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΩΦΡΟΝΙΟΥ

Ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος γεννήθηκε στὴν Δαμασκὸ τῆς Συρίας περὶ τὸ ἔτος 580 μ.Χ. καὶ ἦταν υἱὸς εὐσεβῶν καὶ ἐνάρετων γονέων, τοῦ Πλινθᾶ καὶ τῆς Μυρούς. Λόγω τῆς καταγωγῆς του ἀποκαλεῖται καὶ Δαμασκηνός.

Κατὰ τὴν νεαρή του ἡλικία ἐπισκέφθηκε τοὺς Ἁγίους Τόπους καὶ ἐκάρη μοναχὸς στὴ μονὴ τοῦ ἀββᾶ Θεοδοσίου, ὅπου συνδέθηκε πνευματικὰ μὲ τὸν ἐκεῖ ἀσκούμενο Ἰωάννη τὸν Μόσχο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο διδάχθηκε πολλά. Μὲ τὴν συνοδεία αὐτοῦ ἐπισκέφθηκε τὴν Αἴγυπτο, ὅπου συνδέθηκε μὲ τὸν κύκλο τοῦ Ἁγίου Ἰωάννη τοῦ Ἐλεήμονος καὶ τὴ Ρώμη. Τότε πέθανε καὶ ὁ Ἰωάννης ὁ Μόσχος (620 μ.Χ.).

Ὁ Σωφρόνιος μετακόμισε τὸ λείψανο αὐτοῦ στὰ Ἱεροσόλυμα καί, ἀφοῦ τὰ ἐνταφίασε στὴ μονὴ τοῦ Ὁσίου Θεοδοσίου, ἐπανέκαμψε στὴν Ἀλεξάνδρεια. Ἐκεῖ προσβλήθηκε τότε ἀπὸ ἀνίατη ἀσθένεια τῶν ὀφθαλμῶν. Ἐπισκέφθηκε τότε τὸ ναὸ τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κύρου καὶ Ἰωάννου στὸ Ἀμπουκὶρ καὶ θεραπεύθηκε. Τὸ θαῦμα αὐτὸ περιέλαβε σὲ ἐγκώμιό του πρὸς τοὺς Ἁγίους αὐτούς.
Στὴν συνέχεια ἐπισκέφθηκε τὴν Κωνσταντινούπολη μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ προσεταιρισθεῖ τὸν Πατριάρχη Σέργιο Α’ (610-638 μ.Χ.) στὶς θέσεις του κατὰ τῶν Μονοφυσιτῶν καὶ νὰ ἐκφράσει τὶς διαφωνίες του κατὰ τοῦ ἑνωτικοῦ σχεδίου, τὸ ὁποῖο ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Κῦρος ὁ ἀπὸ Φάσιδος (630-643 μ.Χ.) ἑτοίμαζε γιὰ νὰ σιγάσει τὴν διαμάχη μεταξὺ Ὀρθοδόξων καὶ Μονοφυσιτῶν. Ἀλλὰ ἀπέτυχε

καὶ ἀπογοητευμένος ἐπανῆλθε στὰ Ἱεροσόλυμα.
Ὅταν πέθανε ὁ Ἅγιος Μόδεστος, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων (τιμᾶται 16 Δεκεμβρίου), ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος, γιὰ τὴν ὑπερβάλλουσα ἀρετή του, ἀνῆλθε τὸ ἔτος 634 μ.Χ. στὸν πατριαρχικὸ θρόνο τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας. Ἡ κατάσταση ἦταν θλιβερή. Ἐσωτερικὰ ἡ Ὀρθοδοξία ὑπέφερε ἀπὸ τὴν αἵρεση τοῦ μονοφυσιτισμοῦ. Ἐξωτερικὰ οἱ Ἄραβες περιέσφιγγαν τὴν πόλη τῶν Ἱεροσολύμων. Ἤδη κατεῖχαν τὴ Βηθλεὲμ καὶ ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος μὴ δυνάμενος, κατὰ τὸν Δεκέμβριο τοῦ ἔτους 634 μ.Χ., νὰ μεταβεῖ ἐκεῖ γιὰ νὰ γιορτάσει τὴν γέννηση τοῦ Θεανθρώπου, θρηνεῖ. Γιὰ τὴν ἀποκατάσταση κάποιας ἠρεμίας στὸ ποίμνιό του, συγκαλεῖ Σύνοδο καὶ καταδικάζει τὸν Μονοφυσιτισμό. Γιὰ τὴν ἀπόκρουση τῶν Ἀράβων ὀργανώνει τὴν ἄμυνα τῆς πόλεως. Τὸ ἔτος 637 μ.Χ. ὅμως ἀναγκάζεται νὰ παραδώσει τὴν πόλη τῶν Ἱεροσολύμων στὸν χαλίφη Ὁμάρ.
Ὁ Ἅγιος Σωφρόνιος κοιμήθηκε μὲ εἰρήνη τὸ ἑπόμενο ἔτος, 638 μ.Χ.
Τὸ συγγραφικό του ἔργο εἶναι σαφῶς καὶ καθαρὰ ποιητικό. Διακρίθηκε κυρίως στὴν συγγραφὴ ἰδιομέλων καὶ τοῦ βίου τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος καὶ Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Επιμέλεια-φωτογραφίες: Γεώργιος Ι. Χρυσούλης, Γραμματεύς Ιεράς Μητροπόλεως